17 மான்குட்டியும் சிங்கமும்

சூரியனின் பொன்மயமான ஒளிக்கதிர்கள் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தன. அதனுடைய வெளிச்சம் மெல்ல மெல்ல அடிவானத்திலிருந்து எழுந்தது. அதுதான் எல்லா மிருகங்களையும் நித்திரை விட்டெழும்பச் செய்யும் அறிவித்தல். அன்று மிருகங்களும் அதன்படி நித்திரை விட்டெழுந்து காலைச் சூரியனை வரவேற்றன. ஒரு புதிய நாளும் பிறந்தது. அந்தப் புதிய நாளுடன் மிருகங்களும் அன்றைய வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தன.

அது ஓர் அடர்ந்த காடு. அந்தக் காட்டின் பற்றைச் செடியின் கீழ் மான் குட்டி நித்திரை செய்துகொண்டு இருந்தது. அந்த மான்குட்டி அப்போது தான் மெல்லப் புரண்டு, தனது கண்களைத் திறந்து பார்த்தது. அது தன் கால்களை ஒருமுறை நீட்டி எழுந்தது. அதிகாலை வேளையின் சூடான புத்தம் புதிய காற்றை உள் வாங்கியது. பின்னர், காட்டிலே வழமைபோல் ஓடி உலாவப் புறப்பட்டது.

அந்தக் காட்டில் பல மரங்களும் செடிகளும் நிறைந்து நின்றன. அவை நிழலையும் குளிர்ச்சியையும் தந்தன. அந்த இயற்கை அழகை மான் குட்டி நன்றாக இரசித்தது. மரங்களிலும் செடிகளிலும் மஞ்சள், சிவப்பு, வெள்ளை போன்ற பல நிறப் பூக்கள் மலர்ந்திருந்தன. அவை சூரிய வெளிச்சத்தில் மிக அழகாகக் காணப்பட்டன. அப்பூக்களிலிருந்து கமகம என்று மணம் வீசியது. அந்த வாசனை எல்லோரையும் களிப் பூட்டியது. அந்த வேளையில் ஒரு சிங்கத்தின் கர்ச்சனை கேட்டது. மான் குட்டிக்குப் பயம் உண்டானது. ஆனால், அது அங்கிருந்து தப்பியோட முயலாமல், அந்த இடத்திலேயே ஆடாது அசையாது நின்றது. சிங்கத்தின் சத்தம் கேட்ட திசையைத் திரும்பிப் பார்த்தது.

அங்கே ஒரு சிங்கம் வலையில் அகப்பட்டிருந்தது. அந்தச் சிங்கம் வலையிலிருந்து தன்னை விடுவிப்பதற்காகப் போராடிக் கொண்டிருந்தது. இதனைக் கண்ட மான்குட்டி திகைத்து நின்றது.

மான்குட்டி சிறிது நேரம் அங்கே நின்று யோசித்தது. சிங்கத்தை மெதுவாக உற்றுப் பார்த்தது. பின்னர், சிங்கம் அகப்பட்டுக் கிடந்த இடத்தின் அருகே போனது. தனது பற்களால் அந்த வலையை அறுக்கத் தொடங்கியது. சிறிது நேரத்தில் வலை அறுபட்டது. சிங்கம் அந்த வலைப் பொறியிலிருந்து வெளியே வந்தது.

சிங்கம் ஒரு முறை கர்ச்சித்தது. பின்பு மான்குட்டியின் பக்கம் திரும்பி அதனுடன் பேசியது. ''நீ என்னை விடுவித்தாய்; குட்டிமானே! நான் உன்னைப் பிடித்துத் தின்றுவிடுவேன் என்று நீ பயப்படவில்லையா?'' என்று கேட்டது.

''மகாராசாவே உங்களுக்குப் பயப்படாமல் இருக்க முடியுமா? அவ்வளவு தூரம் துணிவும் இல்லை; கர்வமும் இல்லை'' என்று மான்குட்டி பதில் கூறியது. மான்குட்டி பேச்சை இடையில் நிறுத்தி சிறிது நேரம் பேசாமல் நின்றது. பின்பு, அது மிக மரியாதையுடன் பேச்சைத் தொடர்ந்தது. ''நீங்கள் துன்பப்பட்டுக் கொண்டு இருந்தீர்கள். பிறர் உதவி கிடைக்காதா? என்று ஏங்கிக் கொண்டு இருந்தீர்கள். நான் அதனைக் கண்டேன்; இக் கஷ்டத்தில் உங்களை விட்டு அப்பால் செல்ல விரும்பவில்லை. நான் நன்மையே செய்ய விரும்பும் பிராணி. எனவே, பயமும் ஆபத்தும் அதற்குத் தடையாக மாட்டா'' என்றது.

‘‘மான்குட்டியே, நீ ஒரு வீரன்; கள்ளம் கபடம் இல்லாதவன்; பெரிய மிருகங்களும் சிறிய மிருகங்களும் இப்பாதையால் என்னைக் கடந்து சென்றன. வேறு சில மிருகங்கள் என்னைக் கண்டதும் விரைவாகத் திரும்பி ஓடிவிட்டன. நான் உதவி கேட்கும் முன்பே அவை அப்பால் சென்றுவிட்டன. இந்த விடயம் உனக்குத் தெரியுமா? சில மிருகங்கள் என்னைப் பார்த்துக் கேலி பண்ணிச் சிரித்தன. எனக்கு எரிச்சலையும் அடங்காத கோபத்தையும் உண்டாக்கின.’’ என்று சிங்கம் கூறியது. ‘‘நான் அவற்றுக்குத் தகுந்த பாடம் புகட்ட வேண்டும்’’ என்று கோபத்துடன் பேசியது.

‘‘மகாராசாவே நான் சொல்வதைத் தயவுசெய்து கேளுங்கள்! பிராணி களாகப் பிறந்த நாங்கள் என்றோ ஒரு நாள் இறக்கத்தான் வேண்டும். ஒருவரின் வாழ்நாள் அற்பம். அந்த மிருகங்களின் வாழ்வையும் உங்கள் வாழ்வையும் குறுக்காதீர்கள்; வீணாகப் பாழாக்காதீர்கள்’’ என்று மான் குட்டி இரந்து கேட்டது.

‘‘பிறருக்குத் தீங்கு செய்பவனே தனக்கும் தீங்கைத் தேடிக்கொள் கிறான். நீங்கள் அவற்றைக் கொன்றால் அந்த இனத்தவர்கள் நிச்சயமாக உங்களைக் கோபிப்பார்கள். அவர்கள் பழிக்குப் பழி வாங்குவார்கள். உங்களுக்குத் தீங்கு செய்வார்கள். இந்தக் காட்டில் நீங்கள்தான் மிகப் பல சாலி என்று நீங்கள் நினைக்கக்கூடும். அது உண்மைதான். ஆனால், எல்லா மிருகங்களும் ஒன்றுபட்டு உங்களை எதிர்த்தால் முடிவு என்ன? இதனைப் பற்றி நீங்கள் எப்போதாவது சிந்தித்துப் பார்த்ததுண்டா? என்று கேட்டது.

‘‘ஒருவனுடைய செயல்களின் பலனாக அவன் நன்மை, தீமைகளை அனுபவிப்பான். இது சிலவேளை காலம் தாழ்த்தியும் நிகழலாம். மகாராசாவே! எல்லா விலங்குகளினதும் சமாதானத்திற்காக இந்த உண்மை யைத் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள்’’ என்று மான்குட்டி கூறியது.

சிங்கம் மான்குட்டியின் பேச்சைக் கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தது. ‘‘மிகப் பிரமாதம்! நீ வீரன் மட்டும் அல்ல மிகவும் உயர்ந்த அறிவாளி; உயர்ந்த உள்ளம் படைத்த உத்தமன்; இன்று நீ என்னை விடுதலை செய்தாய். எனக்கு நல்ல அறிவையும் சொல்லித் தந்தாய்’’ என்று சிங்கம் கூறியது.

சிங்கமும் மான்குட்டியும் ஒருவரையொருவர் விட்டுப் பிரிந்தன. அவை தத்தம் வழிகளிலே சென்றன. அவை இந்த உண்மையை அறியாத மற்ற மிருகங்களுக்கும் அதனை அறிந்துகொள்ளச் செய்தன. இந்த உண்மை விளங்கினால் உலகம் சமாதானமாக இருக்கும்; சகலரும் சுகமாக வாழலாம் என்பதை எல்லா மிருகங்களுக்கும் சொல்லிக் கொடுத்தன. அவையும் இதனை ஆர்வமாகக் கற்றுக் கொண்டன.

அகராதிப் பயன்பாடு

அற்பம் -
நிச்சயம் -
பிரகாசம் -
ஆர்வம் -
களிப்பு -
அவதாரம் -

பயிற்சி

17.1 பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுவோம்.

1. மான்குட்டி எங்கே நித்திரை செய்தது?
2. மான்குட்டி சிங்கத்திற்கு கூறிய அறிவுரைகள் இரண்டைக் குறிப்பிடுக.
3. கதையில் இடம் பெற்ற இணைமொழிச் சொல் ஒன்று எழுதுக.
4. கதையில் இடம் பெற்ற ஒத்த கருத்துச் சொற் சோடி ஒன்றைத் தருக.
5. இந்தக் கதையின் மூலம் நீங்கள் பெற்ற படிப்பினை யாது?

17.2 பாடத்திலிருந்து தெரிந்தெடுத்த சொல்லைக் கொண்டு இடைவெளி நிரப்புவோம்.

i. ஒரு பொருட்பெயர்ச் சொல் :____________________
ii. ஓர் இடப் பெயர்ச் சொல் :____________________
iii. ஒரு சினைப் பெயர்ச் சொல் :____________________
iv. ஒரு காலப் பெயர்ச் சொல் :____________________
v. ஒரு குணப் பெயர்ச் சொல் :____________________

17.3 கீழ்க்காணும் உவமைத்தொடர்களை வைத்து வாக்கியம் அமைப்போம்.

உதாரணம்: **நகமும் சதையும் போல**

உமரும் மதனும் **நகமும் சதையும் போல** நட்புடன் வாழ்ந்தனர்.

1. உள்ளங்கை நெல்லிக் கனி போல
2. பசுத்தோல் போர்த்திய புலி போல
3. சூரியனைக் கண்ட பனி போல
4. அடியற்ற மரம் போல
5. முயற்கொம்பு போல

17.4 தரப்பட்ட வாக்கியங்களை வினா வாக்கியமாக மாற்றி எழுதுவோம்.

உதாரணம்: கமலன் பந்து அடித்தான்.
கமலன் பந்து அடித்தானா?

1. மான்கள் காட்டில் கூட்டமாகத் திரிந்தன.
2. நேற்றுப் பெய்த மழையால் வெள்ளம் ஏற்பட்டது.
3. நானும் தம்பியும் பூங்காவிற்குச் சென்று விளையாடினோம்.
4. பெப்பிரவரி நான்காம் திகதி இலங்கையின் சுதந்திர தினம் கொண்டாடப்பட்டது.
5. சேர் ஐசாக் நியூட்டன் புவியீர்ப்பு விசையைக் கண்டுபிடித்தார்.

17.5 'நான் எறும்பானால் ......' என்னும் தலைப்பில் ஐந்து வாக்கியங்கள் எழுதுவோம்.

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....